

Podučne stvari.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

(Dalje.)

224.

Kajenje opija v vzhodnej Aziji: na Singaporu, Javi, Borneu in Sumatri.

V zahodnej Aziji jedo opij, v vzhodnih krajih ga pa navadno kade. V zahodnej Aziji so poglavito mohamedovska plemena, a v vzhodnej največ Kitajci, kateri opij trošijo. Kajenje opija je razširjeno po Singaporu, Javi, Borneu, Sumatri in Kitajske, in povsodi so Angleži, kateri najbolje pospešujejo potrošek opija.

Angleški otok Singapore je prva postaja, kamor Angleži svoj opij iz vzhodne Indije dovažajo. Vzhodna Indija proizvede na leto 6 milijonov in nekoliko stotin tisoči kilogramov opija. Od tega se samo nekaj čez 200.000 $\frac{kg}{g}$ potroši v Indiji, a vse ostalo izvozijo Angleži v Kitajsko in na obližnje otočje, pa je jasno, da jim je mnogo do tega stalo, da se tem več pokadi. V mestu Singapore je v vsakej ulici po katera „Licensed Opium shops“, pooblaščenca prodajalnice opija, kjer se opij prodaje in kadi. Da so pa Angleži brez skrbi in se samo njih indijski opij prodaje, zato imajo v celem mestu samo jedno tvornico „opium farm“, kjer se opij za kajenje prireja, in ker morajo vsi drugi prodajalci kupovati. Da se od opija napravi opij za kajenje, zato ga kuhajo v bakrenih posedah. Prekuhan opij se precedi in potem nekoliko na ognju segreje, da se malo strdi. To delo traja štiri do pet dni. Hleb opija, ki ima štiri angleške funte (453 gramov), plača tvorničar s 50 gld. Deset takih hlebov, kateri v jednej škrinjici iz Indije dojdejo, dajo mu samo 18 angleških funtov ukuhanega opija. Kupcem prodaje tvorničar svoje blago kakor srebro. Kupec mu na jedno skledico tehtnice položi srebrn novc, a on mu na drugo skledico položi isto težino opija. Mal obrok, ki ga kadilec pokadi, stane do 38 kr. Kako je to dobra kupčija, jasno nam je iz tega, da tvorničar plačuje angleški vladi na mesec 36.000 gld. najemnine, da sme sam za celi otok opij za kajenje prirejati.

V tvornici „opium farm“, delajo samo kitajski delavci. Vsak pot. kedar začne stroji delati, mečejo delavci v ogenj kosove papirja in mrmrajo neke molitve. Na vsakem takem papirju so zapisane prošnje ali so narisani oni predmeti, katere žele, da jim jih bogovi dadó, a Kitajci menijo, da jim hočejo z dimom prošnje in želje v nebo oditi. Zaslužek se delavcem odrajuje navadno z opijem, in ker Kitajci radi kade, zato tudi radi v tvornici delajo.

Da delavci morejo v samej tvornici ugodno svoj opij pokaditi in da jim ni treba hoditi v kadilnice, zato imajo gadne in temne izbice, kjer za zastorom leži slamnjača, na katero se kadilec zavalja. Blizu stoji goreča svetilnica s špiritom, ker opij ne gori rad; treba ga je vedno zažigati. Cev od lule, skozi katero dim

prehaja, po priliki je taka, kakor pri naših lulah, ali je sama lula, to je oni del, v kateri se opij polaga, po nekoliko drugačna. Tu je votlina mala, ker obrok opija, ki v lulo dojde, ni večji od graha. Stari in vešči kadilci vlečejo dim globoko vase in drže ga dolgo v sebi, a potem ga skozi nos puščajo. „V tvornici smo videli skozi gadne in prozirne zastore“, pripoveda pisatelj Novare, „mnoge kadilce, ki so ležali na postelji omamljeni, kakor da so mrtvi. Lula jim je iz rok pala, in svetilka je poleg njih dogorela. Ni jim pa treba bilo onih zastorov, da jih čuvajo od nadležnih mušic, ker so spali kot mrtvi, in jih ne bi nič s tega spanja prebudilo. Drugi kadilci so se šele pripravljali, da bodo skoro to, kar so že bili njihovi drugovi, in pri tem so se vedli, kakor da jim ne briga ostali svet. Samo jeden delavec je bil izredno razdražen in brbljav. Pravil nam je, da je treba vsaj za jeden šiling (60 kr.) opija pokaditi, ako človek želi zaspati, in da ni nič groznejšega in neznosnejšega, kakor se samo na pol omamiti in ne imeti toliko novcev za opij, kolikor je potreba, da se človek popolnoma omami in opije. Celo leto je potem strašno razdražen, glava ga strašno boli, želodec pa tišči. Vse zle posledice in učinki opija pritisnejo, samo slasti in uživanja, ki bi moralo priti, ni in pa ni. Spanje po kajenju traja navadno 40 do 60 minut, a potem se začne polagoma vračati svest.“

Prodajalnice, v katerih opij kade, največje so znamenitosti v Singaporu. To so strašno gadni brlogi, v katere preprosti svet rine. Vsak kadilec, kateri kupi opija, dobi koj lulo, svetilnico in postelj, na katerej naj presanja rajsko sanje. S početka ne more kadilec na jeden pot pokaditi več kot 3 do 4 grane, a s časom se vse bolje privadi opija ter ga tudi več prenese, in stari, izvežbani kadilci ga trebajo tudi po 100 granov. Mnogi Kitajci izdado na dan dve tretjini svojega zaslužka za opij. Ker je v Singaporu kitajsko stanovništvo številnejše, ni čudo, da tu iznosi letni potrošek opija na glavo do 330 granov.

Na Javi so Kitajci redko naseljeni, in zato iznosi tu letni potrošek opija na glavo samo 40 granov. Od Kitajcev so se naučili opij kaditi tudi malajski prastanovniki na Javi. Za Malajce pripovedajo, da jih opij tako razdraži, da pobesne in podivjajo. V tem besnilu, dirjajo po ulicah in kriče „amok, amok“, to je, „ubij, ubij“, in napadajo ne samo svoje neprijatelje, temveč vsakega, ki ga srečajo. Kakor na Javi, tako je tudi na Borneu v Sumatri kajenje opija razširjeno, in tudi tu so zlasti Kitajci, v katerih je ta strast najbolje ukoreninjena.

(Dalje prihodnjič.)

Politične stvari.

Državni zbor.

V petek dne 29. t. m. sta zborovali obe zbornici. Gosposka zbornica je brez debate vzprejela načrt

zakona o konzularnem sodstvu v drugem in tretjem branji ter se za tem posvetovala o preosnovi učnega reda na pravoslovni fakulteti.

V poslanski zbornici je odgovoril ministerski predsednik grof Taaffe na interpelacijo poslanca Dötza in tovarišev, s katero so vlado pozvali, naj strogo preiskuje nepostavno vplivanje nekaterih političnih uradnikov na volilce pri zadnjih državnozborskih volitvah za kmečki volilni okraj Zwettl. Ministerski predsednik je dejal, da je dognala preiskava, da niso politični uradniki zagrešili nobenih nepravilnosti. Ako priporočajo politični uradniki volilcem, naj volijo patrijotične, cesarju udane poslance, pa ne imenujejo nikakega kandidata, to se jim vendar ne more očitati nikaka nepravilnost. — Poslanec dr. Kindermann in tovariši so stavili predlog, naj se zniža carina za kavo in petrolej. Dr. Kindermann je podprl svoj predlog ter trdil, da to carino najhuje čuti ubogo ljudstvo. Posebno je carina na petrolej neumestna ter zadeva najgorje ubozega obrtnika, ki mora delati tudi po noči, da si služi vsakdanjega kruha. — Poslanec Tausche je podpiral ta predlog ter rekel, da je bogatinu malo do tega, ako potroši vsled visoke carine na kavo in petrolej nekaj krajcarjev na dan več ali manj, da je pa ubogemu človeku vsak krajcar, ki ga mora potrošiti, prava žrtva vsled pičlega njegovega zaslužka, ki večkrat ne zadostuje za najpotrebnejše vsakdanje potrebe družinske. Predlog ta se je izročil gospodarskemu odseku, da se o njem posvetuje. — Gospodarski odsek se je pomnožil za 12 članov, ki so se izvolili v tej seji. Izmed slovenskih poslancev je izvoljen prot. Šuklje. Ta pomnožitev odsekova kaže, da se misli državni zbor v resnici resno baviti z gospodarskimi rečmi.

Poslanec Kaiser je utemeljeval svoj predlog glede zboljšanja pošt na deželi. Poslanec Svoboda se je protivil proti reformi poštartstva na deželi, ker bi po njegovem mnenji preveč stala, ali poslanec Kaiser mu je odgovoril, da je treba skrbeti tudi za ljudstvo na deželi, torej za kmeta, ne pa samo za velike trgovce in obrtnike. Ako bi ta reforma prizadejala tudi nekaj stroškov, naj se pa pokrijejo z dohodki, ki jih bode donášal davek na borzne spekulacije. Predlog se je odstopil proračunskemu odseku v pretresovanje.

Prebral se je potem prvič predlog poslanca Kaiserja in tovarišev glede opravil, ki jih opravljajo občine v izročenem področji. Poslanec Kaiser pravi, da izročajo politične oblasti občinam najsitnejša opravila ter ni nič določenega v tem pogledu, kaj prav za prav morajo občine opravljati v izročenem področji. V tem oziru naj se izdelajo določne naredbe. Občinska avtonomija je ob današnjih razmerah jako tesna, občinski načelniki niso nič drugega, nego orodje političnih organov. Tudi so stroški, ki jih imajo občine zarad opravljanja takih poslov, preveliki. Vlada naj bi torej občine odškodovala za tako delo. Govornik predlaga, naj se izbere poseben odsek za pretresovanje njegovega

predloga. Za njim je govoril poslanec Lienbacher. Lienbacher je dejal, da se ne da doseči nič uspešnega s Kaiserjevim predlogom, pač pa bi bilo potrebno, da se reorganizuje vsa politična uprava. Posebno umestno bi bilo po njegovem mnenji, ako bi se napravili povsod, koder so zdaj sodišča, tudi politični okrajni uradi. On ni stavil nobenega določenega predloga, svetoval je pa, da bi se odsek, ki se bode posvetoval o Kaiserjevem predlogu, bavil z vprašanjem o potrebi političnih okrajnih uradov po krajih, koder se nahajajo okrajna sodišča.

Ko se je posvetoval prešli teden proračunski odsek o proračunu ministerstva za poljedelstvo, vprašal je poslanec Šuklje ministra grofa Falkenhayna, zakaj ni dobil deželni zakon glede osuševanja Ljubljanskega barja zdaj še Najvišega potrjenja?

Poudarjal je, da je skrajni čas, da se prične osuševanje barja, ker se povodnji, ki delajo neizmerno škodo ondotnemu prebivalstvu, vedno ponavljajo. Vprašal je naš poslanec ministra tudi glede uravnanja reke Krke. Minister je na ta vprašanja odgovoril, da se je zato zavlekla vsa ta reč, ker je treba za izvršitev takih del posebnih zakonov. Ker je pa vlada tega mnenja, da se morajo taka dela podpirati z denarjem iz melioracijskega zaloga, in je bila tudi v prestolnem govoru izražena želja, da se ta zaklad pomnoži, bode se dalo, kadar se pomnoži ta zaklad, mnogo več storiti v tem pogledu, nego se je doslej.

Tudi o trtni uši se je govorilo v proračunskem odseku. Poslanec Šuklje je rekel, da je vsota 36.000 gld., katero hoče vlada potrošiti za odvrnitev in omejitev tega mrčesa, premajhna. Dejal je govornik, da je uničila trtna uš na Kranjskem uže 50 % vinogradov, kar znaša skoro $\frac{1}{4}$ okuženih vinogradov v celi Avstriji. Slikal je bedo naših vinščakov, ki je zato tem večja, ker se ne dajo vinogradi vsled svoje lege z drugimi rečmi obsaditi, ter je zahteval, da se postavi v proračun za prihodnje leto večji znesek v ta namen. Ljudstvo bode moralo napraviti nove nasade, ki bodo stali mnogo denarja, ker pa nima dovolj denarnih sredstev, bode morala vlada dovoliti mu brezobrestnih posojil. Minister je zagotavljal, da stori vlada v tem pogledu vse, kar more, ter da se ne bode ustavljala potrebnim posojilom, treba je pa, da se o tem pouči temeljito in vsestransko, predno more ukreniti kaj gotovega.

Izjave ministerskega predsednika grofa Taaffeja v seji proračunskega odseka dne 20. t. m. sedaj polnijo predale vseh listov. Na tožbe češkega poslanca dr. Herolda zaradi preziranja želj in zahtev češkega naroda kakor tudi glede ustave, katere ni Taaffejeva vlada v 12 letih svojega obstanka niti poskusila uravnati v avtonomnem smislu, odgovoril je namreč grof Taaffe, da ne misli niti ne more vlada glede ustave ustreči izraženim željam poslančevim, posebno pa zato ne, ker mir med narodnostimi je neogibno potreben, ako bi hoteli storiti kaj uspešnega v tem pogledu. Tega

miru, nadaljeval je minister, pa na Češkem ni, ker se ni dosegla sprava, ki se je nameravala doseči z Dunajskimi dogovori, katerih se še vedno drži vlada. Glede notranjega uradnega jezika se je izrazil grof Taaffe, da ostane, kakor doslej, nemščina uradni jezik, da se bode pa vlada vedno ozirala tudi na materinski jezik prebivalstva pri občevanji z njim. Umevno je, da niso napravile te besede grofa Taaffeja ugodnega vtisa na Čehe, toliko bolj pa se jih vesele levičarji, ki pišejo v svojih glasilih o nekem zbližanju grofa Taaffe-ja in levice. Uradno časopisje sicer pravi, da nimajo povoda nemški liberalni listi, sklepati iz ministrovih besed, da je on morebiti premenil svoj program, ker niso te izjave grofa Taaffeja, posebno glede uradnega nemškega jezika, nič novega, ampak da so popolnoma podobne onim izjavam, katere je grof Taaffe izrekel v seji proračunskega odseka dne 13. oktobra 1886. l., ko je bilo posvetovanje o znanem Scharfschmiedovem predlogu, naj bi se pripoznala nemščina za državni jezik.

No grof Taaffe najbolje ve, kaj misli in česa ne misli. Koliko je resnice v tem, da si išče državnozbornske večine pri levičarjih in Poljaki, prepričali se bomo kmalu, in sicer ko se bo državni zbor posvetoval o proračunu.

Če je to res, kar je sicer mogoče, a ne verjetno, vredno je pač levičarje zavidati, kajti potem ni bilo prejšnji večini državnega zbora drugega namena, nego da je s pomočjo bistroumnega finančnega ministra Dunajevskega uredila zapakudrano državno gospodarstvo, spravila je v ravnotežje ter se po gaslu „der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan“ spet umaknila prejšnjim slabim gospodarjem.

Poslancu Šukljetu, ki je tožil, da ne znajo po Slovenskem nastavljeni politični uradniki slovenskega jezika, ter nasvetoval, da bi morali mlajši uradniki, ki mislijo službovati na Slovenskem, napraviti vsaj en del svojih poskusenj tudi v slovenskem jeziku, odgovoril je gospod ministerski predsednik, da skrbi vlada vedno, da vsaj eden iz med uradnikov, ki so nastavljeni pri okrajnih glavarstvih po slovenskih deželah, zna tudi slovenski. Glede Šukljetovega nasveta pa, da bi mlajši uradniki vsaj nekoliko svojih izpitov napravljali v slovenskem jeziku, obljubil je grof Taaffe, da bode vlada premišljevala o tej reči.

V budgetnem odseku dne 30. maja je naš neu-morno delujoči poslanec Šuklje poudarjal, da je treba zaradi olajšanja prometa iz Metliškega okraja nadaljevati preložitve Karlovške velike ceste. Omenjal je tudi, da ima zgradba mostu čez Savo pri Radečah posebno važnost za zvezo Kranjske s Štajersko in naj bi to napravo podpirala tudi vlada. Prof. Šuklje se je potegnil tudi za to, da bi država prevzela cesto skozi Idrijsko dolino. Zastopnik vlade je na to izjavil, da se bode za preložitve Karlovške velike ceste potrebovalo 150.000 gld. in se bode cesta tudi preložila, kadar bodo načrti potrjeni. Zaradi mostu v Radečah ne more še dati zagotovila, da bode zgradbo država podpirala, ker ne

veže državne ceste, vendar pa obeta, da bode vlada to, kar je poslanec Šuklje omenjal, uvaževala in tudi zgradbe podpirala, ako so zahteve opravičene. Glede Idrijske ceste je pa izrekel vladni zastopnik, da bode vlada prevzela to cesto, kadar bodo dotične obravnave dovršene.

Izvolitev Vergotini-jeva. V legitimacijskem odseku je prešli teden poročal poslanec dr. Ferjančič o volitvi poslanca Vergotinija za kmečke občine političnih okrajev Koper, Poreč in Pulj. Predlagal je na podlagi uradnih izvestij, iz katerih je bilo razvidno da so se velike nerednosti in nezakonitosti vršile pri tej volitvi, da se jo ovrže. Večina odsekova se je sicer strinjala z dr. Ferjančičevim predlogom, da se pa še natančnejši prepriča o tej reči, izbral se je pododsek, kateri naj bi še enkrat pregledal volilne akte.

Ta pododsek je pa poročal odseku o rezultatu svojih poizvedeb v pondeljek dne 1. t. m. in sicer je levičar dr. Weeber izjavil, da je sklenil pododsek soglasno predlagati uničenje te volitve.

Ta predlog je v odsek vzprejel enoglasno. Govori se zdaj da misli Vergotini odložiti svoj mandat ter tako preprečiti, da ne bi svet izvedel velikih škandalov, katere je zakrivila brezobzirnost italijanske stranke v Istri, ki bi prišli na dan, ako bi se v javnej seji državega zbora razpravljalo o volitvi.

V ponedeljek dne 1. junija sta spet zborovali obe zbornici. V gosposki zbornici se je vršila specijalna debata o zakonskem načrtu glede reforme pravoslovnih studij, ki je bil končno vzprejet, razen malih prememb, v taki obliki, v kakeršni ga je predložila vlada.

V poslanski zbornici je predložil ministerski predsednik načrt zakona glede prometa z živeli. Isti minister je predložil tudi načrt zakona, ki je naperjen proti obče nevarnim težnjam socialistov. Vlada je predložila načrt zakona glede prevzetja Tržaške proste luke v avstrijsko-ogrsko carinsko področje ter glede privolitve enakih naredeb, s katerimi določuje ogrska vlada prevzetje Reške proste luke v enako področje. Poslanec dr. Promber in tovariši so stavili predlog glede izboljšanja plač državnim uradnikom nižih razredov. Poslanec Fürnkranz in tovariši so interpelovali ministra za notranje reči glede revizije postave o umetno narejenih vinih. Potem je zbornica prešla na dnevni red. V davčni odsek je bil izvoljen namesto Borčiča poslanec Vošnjak. Posl. dr. Jaques je poročal v imenu pravosodnega odseka o vladnem predlogu glede nekaterih prememb pri sodstvu, katere so potrebne vsled združenja nekaterih občin in krajev z Dunajskim mestom. Vnela se je živahna debata. Nekateri govorniki so trdili, da je potreba dveh tretjin glasov, da se vzprejme ta predlog. Posebno sta prevdarjala to stališče češka poslanca Vašaty in dr. Kaizl. Tudi poslancu Lienbacherju se je zdel ta vladni predlog nepopoln, vendar bode glasoval zanj.

Pravosodni minister je seveda zagovarjal predlog ter v svojem govoru prav rezko zavračal napade poslanca Vašaty-ja, ki je ministru očital nekako samovoljnost pri

presojanji, katere pravosodne reči je uravnati z ministerskimi naredbami, katere pa predložiti v obliki zakonskih predlogov parlamontu v posvetovanje in v potrjenje. Žbornica je naposled sklenila, da se preide o tem predlogu v specijalno debato.

Prihodnja seja bode v petek.

V budgetnem odseku so te dni posvetovanja o uredbi valute. Vsi člani odsekovi ter tudi finančni minister so priznavali potrebo in važnost te reči, a poudarjali tudi, da je treba pri reševanju tega vprašanja posebne previdnosti. To previdnosti. To previdno postopanje odsekovo pa ne ugaja neškim liberalno-židovskim listom, ter očitajo članom odsekovim kakor tudi ministru samemu strahopetnost. Seveda židi gledajo najbolj na svojo korist, državna hasen jim je pa deveta briga.

Deželni odbor.

Na podstavi okrožnice deželnega odbora z dne 24. aprila t. l. št. 2729, katera je bila objavljena v eni prejšnjih številčk našega lista, oglasilo se je nad sto prosilcev za bika plemenjake. Ker ni bilo mogoče za sedaj več nego 14 bikov nakupiti, oddal jih je deželni odbor po dogovoru z glavnim odborom c. kr. kmetijske družbe sledečim posestnikom, oziroma občinam:

Jak. Hribarju, posestniku v Cerkovšah, občina Zg. Tuhinj,

Andreju Šraju, posestniku in županu v Gorenji Vasi, sodni okraj Škofja Loka,

Urbanu Webbru, posestniku v Zalem Logu pri Železnikih,

Fr. Kuraltu, posestniku v Žabnici,

Franu Jerali, posestniku v Mavčičah.

Jan. Poličarju, posestniku v Spodnji Besnici,

Alešu Bergantu, posestniku v Št. Juriji pri Kranji,

Jan. Urbančiču, županu za občino Preddvor,

Jos. Pintbahu, posestniku in županu v Ratečah na Gorenjskem,

občini Jesenice, na Gorenjskem.

Antonu Rešu, posestniku na Brezji, občina Mošnje,

Janezu Rantu, posestniku v Češnjicah pri Kropi,

Jak. Korošču, posestniku v Češnjicah v Bohinji.

Ker Aleš Koželj iz Stranj ni do določenega časa prišel po bika, oddal se je pooblaščenec posestnika iz Strmola za sosedne vasi Cerkljanske občine.

Pri drugem nakupu bikov oziral se bode deželni odbor po mogočnosti tudi na one prosilce, katerih prošnjam se sedaj ni moglo ugoditi.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Knezo-nadškof Dunajski dr. Gruscha je imenovan za kardinala.

— Cesarjeva zahvala. Predsednik „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ je prejel pismo, ki se v prevodu tako glasi: Gospodu dr. Tomazu Romihu, predsedniku društva „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“, tačas v Trstu. Njegovo c. in kr. apostol. Veličanstvo je blagovolilo vsled brzojavke Najvišje kabinetne pisarne z dne 18. maja t. l. naročiti, da se naznani pri glavnem zboru v Trstu navzočnemu slovenskemu učiteljstvu na njegovih Nj. c. in kr. apostol. Veličanstvu telegrafoma izraženih čutilih zvestobe in udanosti Najvišja zahvala. Čast mi je, naznaniti to častitemu predsedništvu.

V Trstu dne 18. maja 1891.

C. kr. namestnik: Rinaldini s. r.

— Nadvojvoda Fran Ferdinand Este je zbolel za ošpicami ali ogrci. Bolezen pa ni nevarna, in upati je, da se mu kmalu povrne zdravje.

— Nadvojvoda Albreht je obiskal dne 27. maja t. l. češko razstavo, v kateri se je mudil delj časa, ter se izrazil o njej prav pohvalno.

— Iz Rima se je poročalo te dni Dunajskim listom, da je privolil sv. oče papež, da se Sarajevski nadškof dr. Josip Stadler imenuje za nadškofa Zagrebškega namesto umrlega Mihajlovića. „Slovenec“ pa poroča iz zanesljivega visa, da je nadškof Sarajevski definitivno odločen za zagrebškega nadškofa.

— Poročali smo uže, da je Njega Veličanstvo odlikovalo gospoda profesorja Jos. Klemenčiča z zlatim križcem s krono za zasluge. Križev je zaslužnemu in obče priljubljenemu gospodu slovesno izročil prešlo nedeljo v navzočnosti učiteljskega osebja gosp. vodja c. kr. učiteljske pripravnice. Bog daj, da bi se ljubeznivi gospod še mnogo, mnogo let spominjal radostnih dni, katere je doživel za svojega službovanja!

— Diploma Idrijskega mesta častnemu meščanu ministru grofu Falkenhaynu. Mestni zastop Idrijski, ki je uže pred nekaj časom izvolil ministra grofa Falkenhayna za častnega občana, odposlal je te dni na Dunaj deputacijo, obstoječo gg. J. Didiča, Val. Trevna in Frana Golijo, da mu izroče krasno izdoločeno častno diplomo.

Procesije sv. Rešnjega telesa so se vršile v Ljubljani prav slovesno, in sicer v četrtek dne 28. maja pri sv. Petru, v Trnovem in v stolni mestni fari, v nedeljo dne 31. maja pa v frančiškanski in sv. Jakopa fari.

— V Gradci je pričel zborovati dne 2. t. m. „Katoliški shod“. Posvetovali se bodo na njem o politiki, o ljudskih šolah, o časopisji, o političnih društvih in o katoliški organizaciji. Na shodu je tudi Ljubljanski škof.

— Duhovske reči. Čast. gospod Ivan Kunauer je bil kanonično umeščen za faro v Polomu. Semeniški duhovnik č. gospod J. Debevec je imenovan za kaplana v Breznici.

— Viško-Gliniška čitalnica bo praznovala slovesno svojo ustanovitev dne 7. junija t. l. v gostilnici „Amerika“ na Glinicah.